

İŞKENCE VE KOMÜNİSTLERİN TAVRI

İşkence ve Terör; üretim araçlarının özel mülkiyeti ortaya çıktığı andan beri, egemen sınıfların elinde, ezilen sınıfların başkaldırmasını ve direncini ezmek için en önemli araç oldu. Baskının biçimleri, çeşitleri değişti, ama özü hep aynı kaldı. Özü hep sömürücülerin en aşağılık en iğrenç çıkarlarını korumak için, onların egemenliklerini korumak için, sömürülenlerin direncini ezmek, bunun için her yola başvurmak

Günümüz toplumlarının uygarlıklarıyla, insanlıklarıyla en çok övünen burjuvaların çıkarları tehlikeye girdiği anda gösterdikleri vahşet, Hiroşima'da, Vietnam'da, Lübnan'da gösterdikleri iğrenç tabloların yanında, elbette köleci toplumun kırbaçları, insanların toplu katliamı ~~bu~~ hiç kalır. Ama ikisinde özü aynıdır. Egemen sınıfların çıkarlarını korumak.

Bu durumdan iki temel sonuç çıkıyor. BİRİNCİSİ: Her türlü zulme ve zorbalığa rağmen, sömürücüler hiç bir zaman tarihin akışı önünde duramamışlar, sömürü düzenleri hangi yönetime başvururlarsa vursunlar, yıkılmaktan, yok olmaktan kurtulamıştır. Bugün ne zamanlarının herşeye muktedir köle sahipleri, feodal beyler kalmıştır, nede Çarlık otokrasisi, Vietnam kukla yönetimi. Nepsi kaçınılmaz biçimde çökmüştür.

Zamanlarında uygulamış oldukları vahşet, işkence ve zorbalık tarih yapıtları arasında insanlığın yüz karası olarak kalmıştır. Bu sonuç bizlerin geleceğe bakarken iyimserliğimizi korumamızı ve geleceğin bizim olacağına dair kanımızı temellendiriyor. Ona yol gösteriyor.

İKİNCİ Temel sonuç şudur: bu düzenlerin ve sömürücülerin elinde baskı ve zorbalık, yıkılışlarının geçiktirilmesinde, ezilen sınıfların ve onların örgütlerinin sağlamlığına, direnme gücüne, zorbalığın etki derecesine göre, zaman zaman geçici başarılarla sağlamıştır. Döneklerin, Hainlerin, satılmışların butür başarılardaki rolü az olmamıştır. Bu yüzden her yavaşça çağın devrimcilerinin, bu düzenlerle yıkılışlarındaki rolü, kararlılıklarına, dirençlerine ve savaşa azalarına, örgütlenme derecelerine bağlı olmuştur. Bu unsurları kazandıkları zaman yenmeyi başarabilmişlerdir.

Ülkemizde 59 yıllık Cumhuriyet tarihi içinde, burjuvazi, egemenliğini tehlikede gördüğü her zaman, her türlü baskı ve zorbalığa başvurmaktan geri durmamıştır. Yüzlerce devrimci ve komünistin öldürülmesi, binlercesinin zindanlarda çürütülmesi her sıkışılan dönemde baş vurulan taktikler olmuştur.

Günümüz koşullarında ise 1977 yılında buyana yavaş yavaş kontrolü eline geçiren gericilik güçleri, 12 Eylül 1980 ile yeni bir aşamaya ulaştılar. Böylece yığın hareketlerinin yükselişi ezildi. Bütün demokratik güçlerin ve işçi sınıfının devrimci demokratik örgütleri dağıtıldı. Yığınlar örgütsüzlüğe ve çaresizliğe boyun eğmeğe zorlandılar.

Ülkemiz sınıf savaşımı tarihinde bu, kuşkusuz yeni bir dönemeçti. Ve örgütler böylesi bir dönemece karşı olan hazırlık derecelerine, gericilik koşullarında uyulması gereken savaş ve örgüt biçimlerine geçebildikleri ~~siye~~ ^{oran} - de vriliklerini korudular. Yaz ile kış gibi bir birinden ayrılan bu iki dönemin savaş taktikleri, örgüt biçimleri birbirinden farklı olmalıydı. Bu farklılaşmaya aynı hızla ayak uyduramamak, yenilen darbelerin büyümesini getirdi.

Partimizde ise sürekli altı çizildiği gibi, konspirasyon ve illegalite koşullarını yeterince uygulamama, artisanlığın ayaygınlığı polis saldırısının ağır kayıplara yol açması ~~sonucunu doğurdu.~~

Sorun 12 Eylül öncesinde illegal parti cihazının hazırlanması, illegalite koşullarının titizlikle uygulanması, uzlaşma ve profesyonelleşme sanatının gelişmesi, temel birimlerin ~~güçlendirilmesi~~ kontrolü ve örgütlenmesinin legal yöntemlerle yapılmasının önüne geçilmesi, ilkelliğin aşılması idi.

Bu tür sorunların aşılabilmesi, yenilen darbelerin büyümesini ve uğranılan kayıpların çoğalmasını getirdi. Geçen dönemin potansiyelide o denli ağır kayıplara uğradı. Bütün bunlara rağmen geniş ölçüde seferber olmuş deneyimsiz savaşçılar tarih sahnesini terkederlerken, bu potansiyelin içerisinde son derece az, ama o derece denemiş, o derece sağlam, devrim savaşımına bağlılıkları ve koşullara uymadaki yetenekleriyle gelecek dönemin önderleri ortaya çıkmaya başladı. Günün koşullarına ayak uyduramayan legal dönemin önderleri ne denli hızla savaş sahnesini terk ediyorlarsa, o denli ağır ama

emin adımlarla,proletaryanın saflarında gerçek önderler çıkmaktadır.

Bütün acılarına ve zorluklarına rağmen bu bir geçiş dönemidir.Yasanan daha güçlü,daha sıhhatli,daha gürbüz bir yapıya kavuşmanın sancularıdır.

Tarihsel süfece bakışımızı,eğer bu şekilde genişletmez dönemin anlık,baktırıcı,yıldırıcı sorunlarına takılıp kalırsak,o zaman geleceğe olan inancını yitirip,savrulan zavallı devrimciler durumuna,bir yığınlar ordusuna dönüşmekten kurtulamayız.

Sınıflar arasındaki savaşım sürecinin tarihsel zigzagları bizlere yenilginin derslerinin hazmedilmesi olmaksızın yenmeye hazır olunamayacağını gösteriyor.

Bu bakış açısından hareketle bugünkü düzenin yıkılmasının en kararlı gücü olan biz komünistler egemen sınıfların,cuntanın, bizi yok edebilmek için her çareye başvuracaklarını,her türlü zulmü ve işkenceyi uygulayacaklarını kimimizi öldüreceklerini,kimimizi sakat bırakacaklarını,zindanlara dolduracaklarını , bunua burjuvazinin kaçınılmaz yıkılışını başarabilecek duruma gelene değin böylece sürüp gideceğini görmek zorundayız,işkence ve terörün asıl amacının proletaryanın ve onun örgütlerinin direncini kırmak,yığınlağa uğratmak,teslim olmalarını sağlamak olduğunu görmek zorundayız.Bu nedenle eğer devrimin geleceğine inanıyorsak,eğer Marksizmin-Leninizmin zaferine inanıyorsak hertürlü işkence ve zorbalığa göğüs geremeliyiz.Düşmanın işkencelerle yarmak istediği sonucu engellemek diz çöküşümüzü görmek ve göstermek isteğini geri paskürtmeliyiz.**DİRENMEK VE KAZANMAK;** Bu iki kelime beynimize,bilincimize,yüreğimize,öylesine işlemelidir ki,ne cellatın ipi,nede aşağılık insan bozuntularının,işkencecilerin köhnemiş aletleri bu inancımızı söküp alhamalıdır?

POLİS SORGUSUNDA TAVİR:

İçinde yaşadığımız dönemde komünistler zor bir sınavdan geçiyorlar.Parolamız bu sınavı kazanmak,halkımızın önüne,proletaryanın önüne,yoldaşlarımızın önüne başı dik,alın açık olarak çıkmaktır.

Bunun için düşmanın taktiklerini ve yöntemlerini nedenli iyi bilirsek deneyimsizliğinden yararlanarak -ki sadrolarımız da bu konudaki deneyim çok azdır-bizi saafa uğratmalarını o denli engelleyebiliriz.Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki göz altına alınmanın başlangıcından,özgürlüğümüze kavuşana değin kararlılığımızı,devrime ve Marksizme-Leninizme olan inancımızı göstermeliyiz.Karşımızdakilerinin kendilerini güçlü gösterme çabalarını ,asıl güçlü olanın proletarya ve onun davasının olduğunu göstererek paskürtmeliyiz.

Bu inancımızdaki en küçük bir sayıflama,en küçük bir kararsızlık,kaçınılmaz olarak çöküşümüzü,zaafa uğramamızı,düşmanın safer kazanmasını getirir.

Gerek uluslararası gerek ülkemiz sınıf savaşımı süreci,polisin komünistlere sadece fizik baskıyı kullanarak değil,onun yanında,psikolojik savaş yöntemlerini de ustaca kullanarak saldığını gösteriyor.Bunlar,komünistin kendine ve örgütüne olan güvenini yok etmek devrime olan inancını zayıflatmak,tarih önündeki sorumluluklarını bir yana bırakmasını sağlamaya çalışmaktan oluşuyor.Bunun için daha yakalama anından başlayarak aşağılama,küfür gibi kişiyi incide edici davranışlarda bulunuluyor.Kendilerinin herşeye muktedir olduğundan tutundaş üzerinizde her türlü keyfi uygulamayı yapabileceklerini göstermek için hiç bir fırsatı kaçırmıyorlar?

Burada düşünülmesi gereken şudur:Evet herşeyi yapabilirler.Öldürebilirler bile.Ancak bir şeyi yapamazlar oda bir komünistin kafasının içerisine gömmüş olduğu sırtarı,düşünceleri okumak.Öğrenmek istedikleri de onlar olduğuna göre aslında bütün palavtalarına ve aşağılamalarına rağmen güçsüz olan onlardır.

"Soru sormak hakkı şu anda onların elinde ama karşılık verip vermemek o benim elimde,benim bileceğim birşey.Konuşmak,yada konuşmamak,onada karar verecek olan benim.Ve onlar,hiç bir şekilde istedikleri gibi,işlerine geldiği gibi konuşturamayacaklar. ... uzlaşmak bizimkiler için bir yıkım olaçak.Bir devrimcinin ününü lekelenmek yenilmeyen daima Marksizm-Leninizmidir."Gerçeğini yatışmak olacak.Karşımızdaki ayak takımının kaç paralık değeri var? Onlarla bir tutmaya,epit olarak değerlendirilmeye razı olmayacağız.Kimin üstün geleceğini öğrenmek için onlarla aynı kantara vurulmayı kabullenmek kazanma isteğimizin doğruluğu konusunda kuşku uyandıracaktır.We olursa olsun düşman önünde unutmamalıyız ki ,biz devrimin erleri,kurucuları,nöbetçileri,koruyucularıyız.Biz devrimin insanlarıyız."(N.D.TUAN DİRENME SAVAŞI)

Bir devrimci için bunları hissetmek,en kötü durumda bile kendi güçlülüğünü dayamak için yeterlidir.Bu nedenle herşeyi bildiklerini iddia ederler.Ve sizin

bu güçlü silahınizi elinizden almak için uğraşırlar. Ama bu o kadar anlamsız ve yavan bir yaklaşımdır ki, şu soruyu sormak yeterlidir. Her şeyi biliyorsan bana niçin soruyorsun, kaldiki bazı şeyleri bilse bile benden öğrenmek zevkini sana niçin tattırayım, senin semiyene niçin ineyim? Psikolojik olarak ezemediklerini görünce o zaman fiziksel baskı, yani işkence başlayacaktır. Fizyolojik ve psikolojik baskı bir arada kullanılmaya ve sonuç alınmaya çalışılacaktır. İşkencenin dozunun artmaması için dikkat edilmesi gereken durum işkence ile birlikte ifade değiştirmeye kalkmamak ve dayanmaktır.

"Bilmek gerekir ki, bu sonu gelmez azap içinde, insan çaresiz olarak her şeyi oluruna bırakmak, cevap vermek isteğine kendisine kaptıracaktır? Zaten her an yıkılmaya hazır yıpranmış vücut tüm sıkıntı ve tehlikeleri unutabilmekten onlardan uzak kalabilmekten başka bir çeye can atmamaktadır." (a.g.e Sf 33) O anda ölmek dünyana en tatlı şeyi mistik olarak görülebilir. Ama olanagınız yoktur. Çünkü öldürmeden acı verme yöntemlerini iyi bilirler. O zaman kurtulmak, bir an önce kurtulmak eğilimi ağır basacaktır. Canlı organizmanın bencil, bireysel çıkarları ile inançlar çarpışmaktadır. Saygınlak, onur, ismini vereceğiniz yoldaşlarınızın aynı duruma düşeceğini bilmek, örgütün alacağı zararlar devrim davasının uğrayacağı kayıp ve ömür boyu sürececek azap ve yok oluş süreci her şey bu faktörlerin gücüne bağlı olacaktır. Ama illede devrime olan inanca, kendinize olan güvene ve savaşa azmine.

Ancak bu tartışmayı, işkence anında, beynin uyduğu bir durumda sağlıklı olarak yapabilmek için vakit geçtir. Bunun için bu özellikleri kazanmak ve karar vermek tüm yaşamın işidir. Politik yaşam sürecidir. Dürüstlüğü, özverinin ve feragat duygusunun yıllar içinde kazanılması işidir. Yani devrime gütül verdiği andan o güne kadar ki gelişim süreci içerisinde kazanılması olmalıdır. Ve öylesine kazanılmış olmalıdır ki, hiç bir canlılık fonksiyonu onu geri alamasın.

İlk anda çözmeyi başaramadıkları ve kendine olan güven duygusunun yok edemediklerinden, psikolojik saldırı, partiye güvenine ve devrime olan inanca yönelecektir. İfadelerden alıntılar okumaktan, yöneticilerin yaşam koşulları, kaçtıkları, piyon olarak kullandıkları, yakaladıklarında onların bu acıya katlanamayacakları, örnekte vererek anlatılıp, örgüte olan inanç zayıflatılmaya ve bireysel yarıların ortaya çıkmasını sağlamaya yönelinecektir. Devrim davasının kaybedildiği öylesine örneklerle anlatılmaya çalışılacaktır ki, eğer devrimin kaybedilmeyeceğine olan inanç güçlü değilse dayanmak güçtür?

Dava kaybedilmeyecektir. Çünkü hiç bir dönem yolda hainin itirafları o davayı kaybettirecek ölçüde güçlü olamaz. Onların safları devrim savaşımına arınmayı getirecektir. Örgüt daha güçlü olacaktır.

Dava kaybedilmeyecektir, çünkü bütün pislikleri ve iğrençlikleriyle burjuvazinin düzeni hüküm sürmektedir.

Dava kaybedilmeyecektir, çünkü günden güne büyüyen serpiyen sosyalizm güçleri, sosyalist sistem yaşamaktadır. Ve onlar, örneklerin hainlerin, ajan provakörlerin bütün çabalarına rağmen, onların üstesinden gelebilecek, Dimitrovlar, Telmanlar, Fuçıklar gibi direniş destanı yazan önderleriyle başarı kazanmışlardır. Ve bizde sıralarımızdan bu tür örnekleri verebildiğimiz oranda zafere yaklaşacağız. Bu zafere doğru ilerleyebilmek için Parti üyeleri hertürlü özveriye hazır olmalıdırlar, onlar halkımıza yaraşır kızlar ve oğullar olduklarını göstermelidirler. Poliste ifşaatte bulunmamalı, Parti sırrını titizlikle korumalıdırlar.

Elbette sıralarımızdan örnekler, teslim olanlarda çıkacaktır. Onları saflarımızdan atmayı inenetlerinin derecesine göre cezalandırmayıda bileceğiz? Hainler o aşağılık ruhlarını burjuvaziye satmanın faturasını proleteriyaya ergeç ödeyeceklerdir. Bugün cunta karşısındaki durumumuzun nesnel ve öznel yanlarını değerlendirecek, deneyimsizlikleri nedeniyle safa uğramış insanlarımızı, yoldaşlarımızı kazanmak için elbette çalışacağız. Eğer devrime olan inancına yitirmemiş ve Marksizm-Leninizme olan inancı yok olmamışsa bu durumda olan insanlarımızı kazanmaya çalışacak ve onlarca kendilerini ispat etme fırsatı elbette tanıyacağız.

Ancak örneklere, hainlere ve bile bile arkadaşlarını ele verenlere saflarımızda yer yoktur. Biliyoruzki devrim savaşımı böylelerinden alınarak güçlenir. Ve nihayet gelecek, Marksizmin-Leninizmin ülküsünü, bayrağını, hiç bir yerde düşürmeyen, kirlenmeyen insanların omuzlarında yükselinecektir. Türkiye proleteriyası öylesine önderlere, neferlere de sahip olduğunu göstermektedir. Gösterecektir.

Yenilmeyen MARKSİZM-LENİNİZMDİR.

NOT: Konuya ilişkin Faşizmin zindanlarında, Direnme Savaşı, Darağacından notlar kitapları okunmalıdır. Ağustos 1982